

Arrest

nr. 152 869 van 18 september 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 20 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in het district Hamar Jajab van de stad Mogadishu. U verklaart dat u 17 jaar bent. U verklaart van de Abgal-clan (< Hawiye) te zijn. In januari 2012 ging u voor uw werk als kleermaker garen kopen op de Bakara-markt. Daar werd u opgepakt door Al-Shabaab en samen met 18 jongeren werd u ergens opgesloten. Vervolgens werd u naar een trainingskamp gebracht in de buurt van Xudur, in de provincie Midden-Shabelle. Al-Shabaab eiste dat u zou aansluiten bij de groepering. Twee van de jongeren verklaarden niet te willen deelnemen en werden meegenomen. U hoorde nooit meer van hen. Na vijftien dagen opsluiting verklaarde u mee te zullen werken. In het begin werd u opgesloten maar toen u zich bereid toonde mee te werken kon u de trainingen aanvatten, die volgens uw verklaringen voornamelijk uit rennen bestonden. Eén van de jongens die niet wou meedoen, werd onthoofd. Na drie maanden kon u vakantie vragen om naar uw

moeder te gaan. U kreeg een kleine hoeveelheid geld en u werd naar een standplaats van auto's gebracht waar u kon verder reizen. U bracht uw moeder op de hoogte van wat u meemaakte in het kamp. Ze zei u dat ze het maar niks vond en besloot om u weg te sturen naar uw tante in Hargeisa, Somaliland. Op 5 april 2012 vertrok u vanuit de Aden Adde Airport naar Hargeisa. U bleef daar enkele maanden tot u in januari 2013 terugkeerde naar Mogadishu. U verklaart dat u niet met de mensen van Hargeisa overweg kon en u er eigenlijk niet kon leven. U verbleef 2 dagen in Mogadishu maar uw moeder zei u dat u diende terug te keren naar Hargeisa omdat het te gevaarlijk was. Uw moeder zou ook verklaart hebben dat uw vriend, in de tijd dat u in Mogadishu was, door Al-Shabaab gedood werd omdat ze naar u op zoek waren. Eénmaal terug in Hargeisa besloot u om samen met andere jongeren op 6 januari 2013 Somalië te verlaten en reisde naar België waar u op 30 september 2014 aankwam en op 1 oktober 2014 een asielverzoek indiende.

U legt geen documenten voor ter staving van uw asielrelaas.

B. Motivering

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u, overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 28 oktober 2014 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3 § 2, 2° ; 6 § 2, 1° ; 7 en 8 § 1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om in de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vooreerst vastgesteld dat uw kennis over uw beweerde regio van herkomst, Mogadishu, district Hamar Jajab, te wensen overlaat. Zo stelt u gevraagd om de ligging van uw district te omschrijven dat Hamar Jajab grenst aan de kust en drie andere districten namelijk Hamarweyne, Waberi en Wadajir (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 4). Uit informatie toegevoegd aan uw dossier blijkt echter duidelijk dat Hamar Jajab niet grenst aan het district Wadajir maar wel aan het district Waardigley, wat u niet vermeldt (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 4).

Toen u gevraagd werd naar het Weekiye stadion bleek u dit stadion niet te kennen aangezien u als antwoord op deze vraag informeerde of het een voetbalstadion betrof om vervolgens aan te geven dat het geen voetbalstadion betrof. Als het voetbal betrof kende u enkel het Mogadishu of Benadirstadion kent als het over voetbal gaat (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 13). Volgens informatie van het

Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, stond dit stadion nochtans tot eind november 2012 in uw district Hamar Jajab wanneer het werd afgebroken. U stelt eveneens dat u niet op de hoogte bent wie er voor 2009 of 2010 aan de macht was in uw gemeente. U stelt dat u zich niets herinnert van die tijd (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 22). Toen vervolgens de naam van de districtscommissaris in 2010, Abdiaziz Muhammad Hasan, ter sprake gebracht werd, kon u deze niet plaatsen (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 14). Hetzelfde geldt voor de naam van de Al-Shabaab gouverneur van Benadir en Mogadishu in 2009, en die ook in 2014 nog als gouverneur van deze regio wordt vermeld, Ali Mohamed Hussein ook gekend als Sheikh Ali Jabal, (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 13). Mohamed Ali Ahmed identificeert u verder terecht als burgemeester van Hamar Jajab in 2013 maar weet dan weer niet wanneer hij deze functie zou hebben opgenomen. Ook kende u de naam van de gouverneur van de Transitional Federal Government (TFG) in 2009 (Mohamed Osman 'Dhagatur') (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 14 en 15). U verklaarde echter verkeerdelijk dat hij waarschijnlijk van de Warsangeli-clan (< Darod) is, terwijl uit informatie blijkt dat hij tot uw eigen clan, Abgal, behoort. Over Muuse Suudi Yalahow, volgens informatie van het CGVS een warlord actief in uw provincie, stelt u hem te kennen als de leider van de Islamitische rechtbanken in Wadajir (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 13). Uit informatie blijkt echter dat hij vooral tegen de Islamitische rechtbanken vecht. Van Ahmed Mohamud Qorleh verklaart u wel gehoord te hebben maar niet te weten wie hij was (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 13) terwijl hij tot 27 maart 2010, toen hij omkwam bij een bomaanslag, districtscommissaris van Hamar Jajab was. De vaststelling dat uw kennis met betrekking tot de wijk waarin u volgens uw verklaringen uw hele leven zou gewoond en geleefd tekort schiet, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen hierover.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijf in Mogadishu wordt verder ondergraven door de weinig overtuigende omschrijving die geeft van de veiligheidssituatie in Mogadishu. U hierover dat er een oorlog was in Mogadishu die 4 maanden duurde en dat deze plaatsvond toen u ongeveer 6 of 7 jaar oud was. U verklaart eveneens dat daar de Amerikanen of de Italianen bij betrokken waren. U weet niet exact wie het was maar wel dat het één van de twee moet geweest zijn. U verklaart dat er nadien geen oorlog meer was in uw district maar dat er wel nog criminelen waren en dat er ook nog clanconflicten waren (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 20). Toen u gevraagd werd of er verder nog gevochten werd in Mogadishu verklaart u dat er in Wadajir een tijdje een oorlog geweest is tussen de krijgsheren Musse Suudi en Omar Finish. Dat er gevechten tussen Al-Shabaab en het regeringsleger, gesteund door de AMISOM om de controle van Mogadishu waren, vermeldt u hierbij niet. Uw verklaringen met betrekking tot de problemen en gevechten die er zouden zijn geweest in Mogadishu ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw beweringen van Hamar Jajab afkomstig te zijn en dat u daar uw hele leven gewoond zou hebben.

Daarnaast is ook uw kennis van uw eigen clan en clans in Somalië gering en op sommige vlakken foutief. Uw geringe kennis ter zake is zeer frappant in de Somalische context gezien het clansysteem in Somalië determinerend is voor de opbouw van de samenleving en de groepsidentificatie met de clan en de daarmee gepaard gaande loyaliteit de kern vormen van de sociale organisatie. Clanstructuren spelen immers van oudsher een centrale rol in de Somalische samenleving (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier).

U verklaart tot de Abgal clan te behoren. Volgens uw verklaringen loopt uw clanlijn van Hawiye naar Gorgarte, daarvan naar Dame over Irir naar Mudulood en verder naar Dalandole en Osman om bij Abgal uit komen. Binnen de Abgal verklaart u bij de Warulus te horen en meer specifiek tot de Maalin Diblau clanlijn (> Abdi Moalim > Duul Abdi > Hassan Du'ul) (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 5). Er dient opgemerkt te worden dat Irir eigenlijk niet thuishoort in deze clanlijn omdat Irir aanzien wordt als de oudste voorouder van alle Somalische clans. Toen u gevraagd werd om uw clanlijn te herhalen verklaart u dat deze van Gorgarte naar Dame loopt en dan overgaat naar Hirab en dan verder loopt van Mudulod naar Gugundabe en dat dan Osman volgt om uit te komen bij de Abgal (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 15). Dat deze clan-lijn niet dezelfde is als voorheen en dat deze evenmin blijkt te kloppen, roept vragen op met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw daadwerkelijke afkomst en herkomst uit Somalië.

Er werd u eveneens gevraagd wat het traditionele thuisland was van uw clan was en daarvan verklaarde u dat dit de streek rond Warmahan is, in de buurt van Afgooye. Informatie toegevoegd aan uw dossier duidt echter op het gegeven dat de streek rond Afgooye voornamelijk bewoond werd door Rahanweyn > Tunni-clan. Het blijkt ook dat Abgal > Wa'esli (of Warulus)-clan voornamelijk ten noordoosten van Mogadishu hun traditioneel thuisland hadden in de streek ten noordoosten van El Dere en Mareeg en ten noordoosten van Adan Yabaal.

Volledigheidshalve dient te worden toegevoegd dat u ook van de andere clans in Somalië een beperkte kennis hebt. Toen u de Garré-subclan (< Digil) werd aangereikt verklaarde u dat dit een substam was van de Gugundabe (< Hawiye) (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 13). Van de stam Warsangeli (< Darod) verklaart u in eerste instantie dat dit een substam is van de Mohamud Irir om dit dan te wijzigen in Mohamud Hirab (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 13). Toen u gevraagd werd van welke stam dit was verklaart

u dat u Duduble bedoelde en vroeg u om de vraag opnieuw te stellen. Vervolgens verklaarde u dat het van de Wabudan subclan was. Er werd u nogmaals gevraagd om te zeggen van welke clan dit was en toen stelde u dat het niet tot de Wabudan hoorde maar wel tot de Harti Abgal (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 14). Dat u stelt dat een clan van de Darod en een clan van de Digil tot uw eigen clangroep, Hawiye, zouden behoren is op zich merkwaardig en stelt uw herkomst uit Somalië verder in vraag. Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u ook verklaart dat de substammen van Jibedi uit Agal en Racadader zouden bestaan, terwijl blijkt uit informatie dat dit Badi Adde en Jejele zouden moeten zijn. Toen u gevraagd werd uitleg te geven over Yibro (minderheid), Gelidle (< Merifle) en de subclans Biyamaal (< Dir) moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 17)

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen moet er gezien de ernst van de lacunes in uw kennis van Somalië en uw directe leefomgeving in dat land worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Hamar Jajab gelegen in de stad Mogadishu en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 30 januari 2015 trouwens uitdrukkelijk op gewezen dat het niet kan volstaan met het louter verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent op zich geen reden is om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen, maar dat het dan wel uw plicht is om de waarheid te vertellen (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 2). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt wat uw regio van herkomst is en waar en onder welke omstandigheden u voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 3).

U werd er op gewezen dat er getwijfeld werd aan uw afkomst vanuit Mogadishu. Er werd eveneens uitgelegd waarom dit problematisch zou kunnen zijn. Er werd u de kans gegeven om eerlijk te zijn. U verklaarde dat u besepte dat er verwarring is, maar dat u zeker afkomstig bent van Hamar Jajab. U stelde eveneens dat u op vragen die u wist beantwoordde en de vragen die u niet wist, niet beantwoordde (CGVS, dd. 30/01/2015, p. 21).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit of recent afkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt.”

1.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker “Nationaliteitsverklaring”, “Getuigenis” en “General table of Somali clans”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 20 april 2015 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker blijft volharden dat hij wel degelijk van Somalië afkomstig is en stelt dat hij er alles aan gedaan heeft om zijn nationaliteit en identiteit te bewijzen.

Hij benadrukt dat hij een nationaliteitsverklaring neerlegt van de Somalische ambassade in België, waarin bevestigd wordt dat hij de Somalische nationaliteit bezit. Hij acht het *“onmogelijk om een andere document voor te leggen om haar nationaliteit/identiteit te bewijzen dat een dergelijke nationaliteitsverklaring”* (sic). Hij legt uit dat de Somalische ambassade hem verhoord heeft en, afgaande op zijn accent, zijn taalkennis en zijn verklaringen, met zekerheid heeft vastgesteld dat hij een Somalische onderdaan is.

Hij legt tevens *“een getuigenis van een erkende Somaliër in België”* neer, waarin gesteld wordt *“dat er geen twijfel kan bestaan dat zij een Somaliër is”* en *“dat verzoekende partij vloeiend Somalisch spreekt en dat aan haar accent te horen is dat hij één van de bewoners van Banaadir is”*.

Verzoeker stelt dat hij *“weldegelijk bijzonder veel informatie heeft verteld aan verwerende partij betreffende haar regio van herkomst”*, dat hij *“ondanks het bijzonder ingewikkelde clan-structuur in Somalië, heeft verzoekende partij op een correcte manier haar clan weergegeven, zoals ook blijkt uit de clanstructuur zoals opgeteld door het UNHCR (stuk 5)”* en dat hij wél voldoende kennis heeft *“wat betreft algemene zaken zoals TV zenders, de munteenheid, de bijjetbrieven,…”*.

Volgens verzoeker worden de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet geschonden, alsook het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Uiterst subsidiair, vraagt hij de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk

heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker zijn Somalische nationaliteit niet aannemelijk maakt aangezien hij manifest onwetend is inzake zijn regio van herkomst en het Somalische clansysteem, waardoor evenmin geloof kan worden gehecht aan de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten die zich in Somalië zouden hebben afgespeeld.

2.4. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat hij *“weldegelijk bijzonder veel informatie heeft verteld aan verwerende partij betreffende haar regio van herkomst”*, dat hij *“ondanks het bijzonder ingewikkelde clan-structuur in Somalië, heeft verzoekende partij op een correcte manier haar clan weergegeven, zoals ook blijkt uit de clanstructuur zoals opgeteld door het UNHCR (stuk 5)”* en dat hij wél voldoende kennis heeft *“wat betreft algemene zaken zoals TV zenders, de munteenheid, de biljetbrieven,…”*. De Raad is van oordeel dat deze beweringen verzoekers onwetendheid niet kunnen verschonen.

2.5. De commissaris-generaal heeft terecht doorgevraagd over de Somalische maatschappij en verzoeker aldus de mogelijkheid geboden zijn nationaliteit aan te tonen middels geloofwaardige verklaringen. Verzoeker bleek echter niet in staat deze vragen navenant te beantwoorden. Immers verzoeker dient kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in Somalië en zijn eigen leefwereld. Verzoeker gaat eraan voorbij dat de gestructureerde clancontacten het sociale en economische leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten. De clan is zowel een sociaal bindmiddel als een element van maatschappelijke afstoting, de clanstructuren en de familiale clangeschiedenis worden reeds op zeer jonge leeftijd aan kinderen aangeleerd (*“COI Focus: Somalië: Belang van het clansysteem”* van 20 september 2013). Verzoekers bewering dat het clansysteem ingewikkeld is dan ook niet ernstig tenzij hij dit op een abstracte wijze heeft ingestudeerd wat inderdaad blijkt uit zijn gehoor op het CGVS. Immers in tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in zijn verzoekschrift, legde verzoeker foutieve verklaringen af over zijn clanlijn en over het traditionele thuisland van zijn clan. De Raad stelt vast dat verzoeker, wanneer hem op twee verschillende momenten tijdens zijn gehoor gevraagd wordt zijn clanlijn weer te geven, twee andersluidende antwoorden gaf die geen van beide correct zijn. Noch verzoekers eerste antwoord, namelijk dat zijn clanlijn loopt van Hawiye naar Gorgarte, daarvan naar Dame over Irir naar Mudulood en verder naar Dalandole en Osman om bij Abgal uit komen, noch verzoekers tweede antwoord, namelijk dat zijn clanlijn loopt van Gorgarte naar Dame en dan overgaat naar Hirab en dan verder loopt van Mudulod naar Gugundabe en dat dan Osman volgt om uit te komen bij de Abgal, stemt overeen met de door verzoeker aangebrachte clanstructuur die werd opgesteld door het UNHCR en die eveneens in het administratieve dossier werd gevoegd. Ten slotte dient te worden benadrukt dat geenszins van verzoeker een bijzonder gedetailleerde kennis over alle geografische en (socio-)politieke aspecten van Somalië wordt verwacht, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoekers profiel en dat hij zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten.

Aldus is ook verzoekers beschrijving van de situatie bij de Al Shabaab bezwaarlijk ernstig, met name zou zijn militaire training er in bestaan te leren met een geweer om te gaan en te “lopen”.

2.5.1. De stellingen in het verzoekschrift dat hij *“weldegelijk bijzonder veel informatie heeft verteld aan verwerende partij betreffende haar regio van herkomst”* en dat hij wél voldoende kennis heeft *“wat betreft algemene zaken zoals TV zenders, de munteenheid, de biljetbrieven,…”*, zijn niet dienstig, daar bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening werden gebracht in het licht van het geheel van de motieven.

2.5.2. In het licht van de bij het administratief dossier gevoegde informatie kan slechts blijken dat verzoeker uitermate weinig bekend is met de onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld in Somalië waarin hij zich situeert. Zo kan verzoeker zich niet situeren in Mogadishu terwijl hij wel naar de markt zou gaan. Verzoeker kent de aangrenzende gebieden niet, noch het sportstadium van zijn district, noch wie er aan de macht was in zijn gemeente, of hoe deze man in zijn wijk door een bomaanslag om het leven kwam. Voorts is niet aannemelijk dat het oorlogsgebeuren aan verzoeker kon voorbijgaan nu dit dermate ingrijpend is in het leven van elke familie en verzoekers vader kleermaker was en dus van een cliënteel leefde. Dit is manifest niet het geval. Verzoeker toont dan ook

niet aan dat hij ooit in Somalië heeft verbleven of er een bijzondere belangstelling voor had omwille van zijn familiale origine.

2.6. In zijn verzoekschrift benadrukt verzoeker dat hij een nationaliteitsverklaring neerlegt van de Somalische ambassade in België, waarin bevestigd wordt dat hij de Somalische nationaliteit bezit. Hij acht het *“onmogelijk om een andere document voor te leggen om haar nationaliteit/identiteit te bewijzen dat een dergelijke nationaliteitsverklaring”*. Hij legt uit dat de Somalische ambassade hem verhoord heeft en, afgaande op zijn accent, zijn taalkennis en zijn verklaringen, met zekerheid heeft vastgesteld dat hij een Somalische onderdaan is.

2.6.1. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

Voorts is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij de Somalische nationaliteit geniet noch van Somalische herkomst is.

2.7. De *“Declaration of Nationality”* van 7 april 2015 (gevoegd aan het verzoekschrift), uitgereikt door de Somalische ambassade te Brussel, kan bovenstaande vastgestelde ongeloofwaardigheid over verzoekers herkomst niet herstellen.

2.7.1. Dienaangaande kan uit de *“COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten”* van 1 april 2014, toegevoegd aan de verweernota, immers blijken dat *“In 2012 deed Cedoca onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.”*. Vooreerst kan in deze informatie gelezen worden dat de ambtenaar van de ambassade zelf toegeeft niet te beschikken over een bevolkingsregister, archieven of een database waaruit de nationaliteit van de verzoekende partij kan blijken. De uitreiking van identiteitsdocumenten gebeurt aldus niet op basis van dergelijke objectieve gegevens. Voorts kan uit voornoemde informatie blijken dat de Somalische ambassade Somalische identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze uit Somalië afkomstig zijn of een of meerdere andere nationaliteiten bezitten. De identiteitsdocumenten uitgereikt door de Somalische ambassade kunnen aldus hooguit aangeven dat de persoon aan wie het attest wordt afgegeven door de ambassade als etnisch Somaliër wordt aanzien en louter omwille van deze vaststelling en zonder aan andere voorwaarden te moeten voldoen of een geëigende naturalisatieprocedure te moeten doorlopen, automatisch de Somalische nationaliteit wordt toegekend. Het neergelegde stuk geeft immers niet aan op basis van welke regelgeving de toekenning van de Somalische nationaliteit gebeurt.

Evenmin wordt aangetoond dat de Somalische ambassade als (buitenlands) uitvoerend orgaan hiertoe autonoom bevoegd is. Aan de toekenning van de Somalische nationaliteit door de Somalische ambassade in België kan aldus bezwaarlijk meer waarde worden gehecht dan de erkenning van een etnische origine. Verzoeker kan aldus mits het neerleggen de *“Declaration of Nationality”* van 7 april 2015 van de Somalische ambassade zijn land van herkomst niet aantonen. Dit klemt te meer nu de

decisieve factor in het onderzoek klaarblijkelijk enkel de Somali etnie is. Bovendien stelt de "COI Focus: Somalië: Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten": "Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de Commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "officiële" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "verkoch" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft "De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, was niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen.", zodat er tevens onwaarachtige en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

2.7.2. Aldus concludeert de Raad dat de nationaliteitsverklaring waarvan niet wordt betwist dat dit stuk werd uitgereikt door de Somalische ambassade, naar de inhoud toe niet de minste garanties biedt dat de daarin opgenomen gegevens correct zijn. Tenslotte, zelfs al zou verzoeker thans door de ambassade ook de Somalische nationaliteit zijn toegekend, dan nog toont hij niet aan waar hij voorheen verbleef en welke nationaliteit hij had voor hem ook de Somalische nationaliteit zou zijn toegekend.

2.7.3. De bij het verzoekschrift gevoegde getuigenis betreft een gesolliciteerd document en heeft geen objectieve bewijswaarde.

2.7.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.8. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoont noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië en voor zijn huidig bezoek aan de Somalische ambassade in België de Somalische nationaliteit bezat. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.9. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

3. In het kader van de devolutive kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

3.1. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK